

پنجشنبه ۱۴ تیر ۱۳۹۷ ایران ۱۵:۴۶

اطلاعاتی تازه در مورد مرگ امید رضا میرصیافی در زندان اوین

۰۸ فروردین ۱۳۸۸

سازمان گزارشگران بدون مرز با انتشار بیانیه‌ای مرگ امیدرضا میرصیافی و بلاگ نویس ایرانی را در زندان اوین تهران «قتل» خواند و خواستار تشکیل یک کمیسیون مستقل برای پیگیری چگونگی مرگ او شد.

امید رضا میرصیافی روز ۱۹ بهمن ماه سال ۱۳۸۷، به شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران احضار و زندانی شد و روز چهارشنبه ۲۸ اسفند ماه ۱۳۸۷ در زندان اوین جان باخت. بنا بر اعلام سازمان گزارشگران بدون مرز، تناقضات و نشانه‌های اهمال کاری جدی میان اسناد رسمی بازداشتگاه اوین و بیمارستان لقمان حکیم و پزشکی قانونی درباره ساعت انتقال به بیمارستان و ساعت فوت وجود دارد. پیام یزدیان خبرنگار ما از گفتگوهای تلفنی با معصومه و امیرپرویز میرصیافی خواهر و برادر امیدرضا، و رضا معینی مسئول بخش ایران در سازمان گزارشگران بدون مرز در پاریس درباره این تناقضات گزارشی تهیه کرده است. این گزارش همچنین حاوی عکسی پس از مرگ از امیدرضا میرصیافی است که به گفته نزدیکانش، موید کتک خوردن شدید وی، و وجود آثار کبودی و خونریزی بر چهره اوست.

معصومه میرصیافی: برای ما هم طبق گفته های کلانتری، زندان و بیمارستان، هر سه تناقض وجود دارد. و هیچکدام از مطالبی که گفته شده، همخوانی ندارد و این تناقض در مطالب باعث شده که ما به هر حال به موضوع پی ببریم.

امیرپرویز میرصیافی: ما صبح فردایی که خبردار شدیم، رفتیم برای شناسایی جسد، من خودم جسد را دیدم، گوش سمت چپ خونریزی شدید داشت، بینی اش پر از لخته های خون بود، صورتش کبود بود، پشت کتف ها کبود بود و پشت کمر، و ظاهرا قسمت پشت گوش آن قسمت، مجمه شکستگی هم داشته، طوری که آن ملافه ای که جسد را پیچیده بودند کاملا خونی شده بود قسمت زیر سر. بعد آنجا جسد را به ما تحویل دادند فرستادیم پزشکی قانونی کهریزک، چهار ساعت طول کشید، ظاهرا کالبد شکافی انجام شد به ما توضیح خاصی ندادند. یک فرمی به ما داده شد که داخلش توضیحاتی خواسته بودند از سوابق بیماری امید که ما همه را رد کردیم، ایشان نه بیمار بود نه معتاد بود و نه هیچی. بعدش یک قسمتی نوشته بود که آیا شما شکایتی دارید؟ من هم نوشتم که بله. البته افرادی آنجا بودند می گفتند که اگر بنویسید شکایت دارید جسد را ممکن است تحویل تان ندهند. من هم آنجا گفتم که اصلا جسد را نمیخواهم تحویل بدهند و جسد امید به چه درد من می خورد؟ من نوشتم ما شکایت داریم، مسئولین زندان اوین مقصر هستند این قتل مشکوک است و باید پیگیری شود و امضا کردم. بعد از چهار ساعت جسد را برای تدفین به ما تحویل دادند موقعی هم که داشتند پیکر پاکش را شستشو می دادند هنوز گوشش داشت خونریزی می کرد. در حالی که اینها به ما گفته بودند که ایشان قرص خورده، فشارش افت کرده و فوت کرده در حالی که کسی که فشارش افت کنه، پدر من سی سال بهیار بیمارستان سینا بوده، چنین چیزی نمی تواند صحت داشته باشد و ایشان قطعا کتک خورده، این را مطمئن هستم، ما فقط یکی از اقوام مان توانست موقعی که جسد را شناسایی میکردیم یک تصویری از سمت راست صورت بگیرد که ای کاش از سمت چپ گرفته بود. وقتی که جسد را در واقع تحویل دادند گفتند که ما گزارش پزشکی قانونی را بعدا اعلام می کنیم که ما از کسانی که قبلا چنین حوادث مشابهی برایشان پیش آمده بود پرسیدیم گفتند ممکن است دو تا سه ماه اینها طولش بدهند، و یک چیزی را هم من بگویم، ما هیچ امیدی به گزارش واقعی پزشکی قانونی نداریم، قطعا آنها هم تحت فشار خواهند بود و چیزی جز آنکه حکومت خواهد خواست نخواهند نوشت، قطعا آنها چیزی را می نویسند که به مذاق حکومت خوش بیاد، ولی من ایمان دارم که امید کتک خورده بود و بنده خدا آدم نحیفی هم بود، خیلی ظریف بود این بشر، و می دانم که زیر کتک حالش بد شده و رسیدگی نشده و ایشان در گذشته.

صدای آمریکا: آقای معینی، سازمان گزارشگران بدون مرز اعلام کرده که مسئولان امنیتی قضایی در زندان اوین می خواهند امیدرضا میرصیافی را به عنوان فردی افسرده و متمایل به خودکشی نشان دهند دلیل این شایعات چیست؟

رضا معینی: این شایعات متأسفانه از طریق فریب خبرسازی دستگاه‌های رسمی جمهوری اسلامی و متأسفانه با استفاده از برخی رسانه‌های پرشنونده، حالا به اسم شاهد زندانی، پزشک و غیره طرح می‌شود و تا آنجا که ما می‌دانیم امید رضا میرصیافی در صحت و سلامت کامل به زندان رفته و هیچگونه سابقه خودکشی افسردگی و دیگر نداشته است. با این حال اگر هر مشکلی هم به وجود بیاید که در زندان برای هر جوانی ممکن است به وجود آید رسیدگی، سلامت و بهداشت بر عهده مسئولین زندان است. پرسش ما این است که امید رضا میرصیافی در چه تاریخی فوت کرده است؟ در چه ساعتی؟ چه ساعتی به بیمارستان لقمان حکیم انتقال یافته و مراحل انتقال ایشان به چه شکلی انجام شده؟ این همه ابهامات است، و ابهامات را هم خود مسئولین زندان که عاملان اصلی این اهمال یا قتل هستند نمی‌توانند انجام بدهند برای همین باید یک کمیسیون و فوری تشکیل شود که به این مسایل رسیدگی کند.